

1880-12-08

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brevet indeholder en skitse af en æselkærre.

Afsendersted:

Paris

Omtalte personer:

Léon Bonnat

Susette Cathrine Holten

Ludwig Kabell

Walther Runeberg

Niels Skovgaard

Christian Skredsvig

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 05

DOKUMENTINDHOLD

J.S. fortæller om sin hverdag i Paris, som er præget af hans studier hos Léon Bonnat. De er ca. 60 elever, hvoraf de fleste er amerikanere og franskmænd. Han fortæller, at han som ny elev bliver sat til at lægge i ovnen, og at der i øvrigt er mange "indvielsesritualer" forbundet med at være "le nouveau".

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 5

58 Rue Jacob, Paris 8. December 1880

Kjære Faster! Cathrine¹ beskylder mig for at brevet til Dig, væsentlig handlede om mad, det kan såmænd gerne være, uden øl og mad o.s.v. ved Du, og mad var også noget af det første vi måtte sørge for at få hernede; men nu skal jeg skal jeg gøre mig umage for at holde maden borte fra dette brev.

Her ser Du nu først en af de mange små gadesener jeg ser her; hvad det er drengen putter i spanden bagpå ved jeg ikke, men det er noget som ikke fordrer varsommere behandling en at de godt kan køre så småt af sted derfor det vil konen også, men dog ikke så bestemt at hun gidder tage hænderne op af lommen og drive æslet af sted; det behøvedes da heller ikke, for det trissede da af da hun havde skreget lidt, skøndt det havde fundet nogle rare kålblade; men

-2-

dette blev nok temelig lang snak om ingenting. Det er nok bedst at komme til noget alvorligere. Altså, jeg går hos Bonnat. I mandags holdt jeg mit indtog med skælvende knæer, jeg skal

sige Dig, at somme tider kan der blive gjort mere grin med Le nouveau, end Le Nouveau skøtter om, og man skal næsten altid op på model briksen og synge for hele forsamlingen, noget som jeg generte fyr slet ikke vilde holde af. Endnu er jeg imidlertid sluppet med at lægge i kakkelovnen, det vil sige fylde kul på når der manglede, ja i dag måtte jeg dog gøre det lige fra forfra, for ilden var gået ud, men imidlertid havde min ven Didriksen sagt eleverne at der var en som var mere nouveau end jeg (han var kommet 2 minutter senere end jeg,) og så måtte han passe ovnen den øvrige del af dagen. Det er også skik at le nouveau bliver anmodet om at give bienvenue, det er 20 frank, og giver man ikke det, så risikere man alt muligt. Da jeg nu var der den anden dag, kom der nogle af eleverne hen til mig, og den ene af dem spurgte mig om jeg kunde forstå fransk, lidt sagde

jeg, hvorpå han spurgte om jeg vilde give bienvenue, jeg gav det øjeblikkelig, hvorpå han ytrede at jeg forstod meget godt fransk. For resten er det meget

-3-

vakre mennesker som går der, de fleste er vist amerikanere, vi er nok 60 i det hele, (omtrent) hvoraf en 15 måske er Franske, for øjeblikket er der ingen Tyskere. I går var jeg hos Runebergs, de er meget rare, Skredsvig var der også; vi havde aftalt at mødes der, det var en rigtig hyggelig aften, men det kniber rigtignok lidt at følge med når de taler deres Svensk finske. Har du lyst at høre høre hvorledes dagen går, så se her. Jeg står op kl. 6 $\frac{3}{4}$, går så hen og drikker cokolade på vejen til atelieret, hvor jeg kommer hen ad 9, der er et godt stykke vej dertil, jeg skal først over Seinen, forbi Operaen og Bld. Clichy, og så et lille stykke endnu, der arbejder jeg til 12, hvorpå jeg går hen med Didriksen og spiser til kl. 1 så maler jeg så længe jeg kan se, hvorpå jeg trisser hjem ad, sommetider besøger jeg Skredsvig, tiest vil det vel indskrænke sig til at jeg går om mellem butikkerne og bliver fristet, men hjem når jeg dog i reglen til 5 $\frac{1}{2}$, resten af dagen er jeg sammen med Kabell, vi begynder naturligvis vores samliv med at gå ud at spise sammen. – Den 9ende – Nu har jeg så tit gået forbi Operaen, men om jeg før i dag har lagt videre mærke til de forgyldte figurer ovenpå denne; men nu skal jeg nok se til dem hver gang jeg går forbi, for de ser brillante ud, sådan som guldet i dag stod i den bløde gråvejrsluft, det var dejligt.

-4-

Nu jeg går hos Bonnat, oplever jeg forresten ikke noget videre, den ene dag ligner den anden, jeg får slet ikke tid til at se mig om. Men jeg skal dog tage mig en dag fri med det første, (en mandag), for vi har fået besked om en udmærket privat samling af moderne fransk kunst, den venter jeg mig noget af. Om Søndagen må vi jo se at bruge vore ben og øjne, men det kan nok ikke hjælpe at bilde sig ind at jeg i juleferien skal få meget udrettet med øjnene, med mindre jeg selv tager mig noget fri, for den vare nok kun første Juledag. Og jeg som har solgt mine billeder, og Kabell som har solgt sit, vi kan skam sagtens rejse til Paris. Cathrine spørger om forskellige ting i sit brev, jeg må nok have lov at svare hende i dette. Hvem Amor er, det er en lille arkitekturmaler Hansen, som ligner den rigtige Amor så lidt som muligt. Vi skiftes ikke til at lave mad, Kabell er den dygtigste, og især den ivrigste. Det gjør mig ondt at jeg ikke havde ladet galoscherne stå udenfor, medens Kabell var inde hos J.M. Farina. Niels takkes så meget for alt hvad han har gjort så godt. Niels er nok theatergænger i denne tid, det er jeg endnu ikke blevet, men når jeg først får begyndt så tænker jeg nok at jeg kommer der endel gange. Ja denne

gang blev brevet nok ikke videre interessant, bedre lykke næste gang. Vil du hilse alle så meget.

Din hengivne Joakim Skovgaard. Kabell sender hilsen til gode venner.

¹ Maler og keramiker Susette Cathrine Holten født Skovgaard (1863-1937).

58 Rue Jacob. Paris 8 December 1880

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 16 Nr. 5

Kjære Taster! Cathrine betynder mig
for at brevt til Dig, væsentlig handlede om
mad, det kan såmænd gerne være, uden at jeg
mad er osv. ved Du, og mad var også noget
af det først vi måtte sørge for ^{at} herude; men nu
skal jeg skal jeg gøre mig umage for at holde
meden borte fra dette brev.



Her ser Du nu først en af de mange små
gade-scener jeg ser her; hvad det er drengen putter
i quinden bagpå ved jeg ikke, men det er noget som
ikke forder værdommelse behandling, en at de godt
kan køre så småt afsted derfor, det vil kunne også;
men dog ikke så bestemt at hun gjelder tagt hændelse
op af Lommen og drins øblet afsted, det behøvedes da
heller ikke, for det trillede da af da hun havde skrevet
alt, skindt det havde fundet nogle rare kaffekladder; men

dette blev nok temelig lang snaks om ingen ting. Det
er nok bedst at komme til noget alvorligt.
Alltså; jeg går hos Bonnat. I mandags holdt
jeg mit indtog med skolevends kender; jeg
skal sige dig, atomme tider kan der blive
gjort mere grin med le nouveau, end le nouveau
skælder om, og man skal næsten altid op på
model briksen og synge for hele forsamlingen,
nogen om jeg giverte fyr så det ikke vilde holde
af. Endnu er jeg imidlertid sluppet med at
læse: kakkulonen, det vil sige fyldt kul
på når der mangler, ja idag måtte jeg dog gøre
det lige fra for fra, for ilden var gået ud, men
imidlertid havde min ven Didrikson sagt eleven
at der var en om var mere nouveau end jeg,
(han var kommet 2 minutter senere end jeg,) og
så måtte han passe oven den øvrige del af
dagen. Det er også skik at le nouveau bliver
anmodet om at give bienvenue, det er 20 frank,
og giver man ikke det, så risikere man alt muligt.
Da jeg nu var der den anden dag, kom der nogle
af eleverne hen til mig, og den ene af dem spurgte
mig om jeg kunne forstå fransk, lidt sagde jeg,
hvorpå han spurgte om jeg vilde give bienvenue,
jeg gav det øjeblikkelig, hvorpå han yndede at jeg
forstod meget godt fransk. Forresten er det meget

vakkere mennesker som går der, de fleste er vist
amerikanere, vi er nok 60 i det hele, (omkring) hvoraf
en 15 måske er Franske, for øjeblikket er der ingen
Tysskere. I går var jeg hos Runebergs, der er meget
rare, Skredsvig var der også, vi havde aftalt at
mødes der, det var en rigtig hyggelig aften, men
det kniber rigtig nok lidt at følge med når de
taler deres Svensk-finske. Har du lyst at høre
hvoreledes dagen går, så se her, jeg står op kl. 6^{3/4},
går så hen og drikker cokolade på vejen til atelieret, ^{hvor}
hvor jeg kanner hen ad 9, der er et godt stykke vej
der til, jeg skal først over Seinen, forbi Operaen og ~~Bd~~
Pöchy, og så et lille stykke endnu, der arbejder jeg til 12,
hvorpå jeg går hen med Didrikson og spiser til kl. 1 så
måler jeg så længe jeg kan se, hvorpå jeg trækker
hjem ad, somme tider bruger jeg Skredsvig, til sidst vil
det vel indoktrineres sig til at jeg går om mellem
butikkerne og bliver fristet, men hjem når jeg dog
i reglen til 5^{1/2}, resten af dagen er jeg sammen
med Kibell, vi begynder naturligvis vores samling
med at gå ud at spise sammen. — Den 9 endr.
Nu har jeg så tit gået forbi Operaen, men om jeg
for idag har lyst videre mærke til de forgyldte
figurer ovenpå den; men nu skal jeg nok se til den
hver gang jeg går forbi, for de er briliante ud, sådan
som guldalt idag stod i den store grænseluft, det var dejligt.

Nu jeg går hos Brunat, oplever jeg for resten ikke noget
videre, den ene dag ligner den anden, jeg får det ikke
tid til at se mig om. Men jeg skal dog tage mig en dag
fri med det første, (en mandag), for vi har fået høret
om en udmærket privat samling af moderne fransk
kunst, den venter jeg mig noget af. Om forlængen må
vi jo se at bruge vore ben og øjne, men det kan nok
ikke hjælpe at holde sig ind at jeg i juleferien skal
få meget udslettet med øjnene, men mindre jeg selv
tager mig noget fri, for den var nok kun første
juledag. Og jeg som har solgt mine billeder, og Kibell
som har solgt sit, vi kan skam sagtens rejse til
Paris. Cathrin spørger om forskellige ting i det hus, jeg
må nok have lov at være hende i dette. Thom Amor
er, det er en lille arkitekturmaler Hanom, som ligner
den rigtige Amor så lidt som muligt. Vi skifter ikke til et
læge mad, Kibell er den dygtigste, og især den iøvrigt.
Det gjør mig ondt at jeg ikke havde ladet galoskerne
stå udenfor, men Kibell var inde hos T.M. Farina.
Niels takkes så meget for alt hvad han har gjort så godt.
Niels er nok theater-gænger i denne tid, det
er jeg endnu ikke blevet, men når jeg først får
begyndt så tænker jeg nok at jeg kommer der endel
gange. I denne gang blev breuet nok ikke videre
interessant, bedre lykke næste gang. Vil du hils
alle så meget, Din hængsle Gorkim Thorgaard.
Kibell sender hilsen til søde venner.